

обліку запасів / В.В. Кузьома // Економічний аналіз: зб. наук. праць / Тернопільський націон. економіч. ун-т. – Тернопіль: «Економічна думка», 2015. – Том 19. - № 3. – С. 12-16.

Т.Ю. Бондаренко, канд. екон. наук, доц. (*Криворізький економічний інститут, Кривий Ріг*)

А.В. Дмитрів, студ. (*Криворізький економічний інститут, Кривий Ріг*)

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ У БЮДЖЕТУВАННІ

Сучасний бізнес в Україні є досить динамічним та висуває жорсткі вимоги для функціонування підприємств. Одним із наслідків таких реалій є необхідність впровадження автоматизації бюджетування суб'єктів господарювання, що забезпечує зменшення трудомісткості процесу та скорочення затрат часу.

Аналіз вимог з автоматизації бюджетування передбачає вибір такої автоматизованої бюджетної системи, яка б відповідала галузі діяльності, особливостям побудови організаційної структури управління, дозволяла б швидко акумулювати необхідні дані відповідно до управлінських цілей та забезпечувала б високий рівень їх достовірності. Загалом, впровадження автоматизованого бюджетування передбачає: аналіз вимог з автоматизації бюджетування та вивчення пропозицій на ринку; проектування бюджетної системи та створення необхідної технічної «архітектури»; вибір, встановлення, налагодження та тестування програмної продукції; навчання користувачів; впровадження в експлуатацію, підтримка та супровід проекту [3].

Дослідження ринку програмних продуктів для бюджетування свідчить про їх велику кількість та різноманітність, тому у процесі вибору систем автоматизації бюджетування варто застосовувати наступні критерії: склад і властивості інформаційних об'єктів системи бюджетування, функціональність і алгоритми системи бюджетування, організація роботи користувачів із системою, архітектура, платформа і засоби інтеграції [2].

Загалом, програмний продукт повинен бути достатньо функціональним для вирішення поставлених завдань, при цьому по можливості володіти невисокою ціною продукту та його технічної

підтримки, бути зручним у роботі для користувачів та простим у налаштуванні системи [1].

Для автоматизації бюджетування у великих корпораціях та холдингових компаніях часто використовують програмну продукцію, що належить до певного класу інтегрованих систем управління, які можна згрупувати у такі основні класи: MRP (передбачає управління лише виробництвом); MRP II (включає бізнес-планування, планування попиту, реалізації, виробництва, потреби у матеріальних ресурсах, виробничих потужностях, управління замовленнями клієнтів, оцінку виконання); ERP (передбачає управління усіма різновидами ресурсів підприємства, включаючи моделювання, різноманітні аналітичні інструменти, оптимізацію прийняття управлінських рішень); ERP II (створює можливості для управління зовнішніми відносинами підприємства із постачальниками, замовниками, партнерами тощо); S-MES (забезпечує контролювання стану та розподілу ресурсів, диспетчеризацію виробничих процесів, збір і обробку даних, управління виробничими процесами, планування і супровід виробництва, управління якістю продукції, аналіз продуктивності, складання графіків робіт, формування системи документообігу, управління персоналом, управління виробничими фондами) [2].

Усі інтегровані управлінські системи дозволяють упорядкувати виробничі процеси, мінімізувати часові втрати на всіх операціях, знизити брак, відпрацювати документообіг тощо. Але системи таких класів є надзвичайно дорогими, характеризуються низьким рівнем адаптивності, тривалістю впровадження, налагодження та тестування, складністю навчання користувачів [3], тому на практиці в процесі автоматизації бюджетування найчастіше застосовують Microsoft Excel, Microsoft Access, SAP SEM BPS, BAAN IV, IFS, ПМК КИС: Бюджетирование, «1С: Управление производственным предприятием», «1С: Бюджетирование» та інші.

Таким чином, ефект від розробки і впровадження автоматизації бюджетування полягає в підвищенні міри гнучкості підприємства через можливість передбачити результати управлінських дій, визначити базові установки для кожного напрямку діяльності підприємства і розрахувати різні варіанти, заздалегідь готуючи у відповідь дії на можливі зміни як у зовнішньому, так і у внутрішньому середовищі.

Список використаних джерел

1. Калініна О.М. Етапи розробки і впровадження бюджетування / О.М. Калініна // Економіка та управління

підприємствами машинобудівної галузі: проблеми теорії та практики : збірник наукових праць. – 2010. – №1(9). – С. 57-63.

2. Мілінчук О.В. Критерії оцінки програмного забезпечення з метою автоматизації бюджетування на підприємстві / О.В. Мілінчук // Вісник ЖДТУ. – 2007. – №1(39). – С.327-336.

3. Ткаченко А.М. Бюджетування – ефективний засіб попередження впливу кризових явищ [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.zgia.zp.ua/gazeta/evzdia_3_005.pdf

О.М. Брадул, д-р екон. наук, проф. (*ДВНЗ «КНУ», Кривий Ріг*)

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ПОЛОЖЕНЬ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО ЗРОСТАННЯ ВАРТОСТІ КОРПОРАЦІЇ

Основна мета облікової політики – забезпечити одержання достовірної інформації про майновий і фінансовий стан корпорації, результати її діяльності, необхідні для всіх груп користувачів фінансової звітності з метою прийняття відповідних рішень.

Облікова політика є підґрунтям ефективного використання економічного потенціалу корпорації, а отже, потребує достатнього обґрунтування та послідовності впровадження.

Облікову політику доречно розглядати як сукупність довготривалих заходів переважно стратегічного значення, що мають за мету суттєвий розвиток системи управління та забезпечення динамічного функціонування всіх її частин, у тому числі обліку відповідно до чинного законодавства та змін, які відбуваються у зовнішньому середовищі.

Пилипенко О.І. у своєму дослідженні пропонує використання терміну «корпоративна облікова політика», під якою розуміє «сукупність принципів, методів і способів організації й ведення бухгалтерського обліку, яка базується на основі міжнародних і національних нормативних документів і рішень керівництва материнської компанії, що відповідають особливостям діяльності корпоративних структур для складання й подання бухгалтерської звітності, в тому числі консолідованої, з метою узгодження корпоративних інтересів».

Особливості господарювання корпорації як суб'єкта господарювання породжують характерні ключові моменти, що повинні